

spørger. Først hr. Søren Søndergaard – nej, så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne gentage, at den danske regerings begrundelse for at støtte Irakkrigen var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN. Jeg har noteret mig, at Tony Blair har beklaget, at oplysningerne om beholdningerne af masseødelæggelsesvåben var forkerte. Blair sagde imidlertid også, at Saddam Hussein rent faktisk havde evnen til at udvikle biologiske og kemiske våben.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er helt med på, at Danmark havde sin helt egen begrundelse for at gå i krig i Irak, som ikke blev delt af nogen andre lande i hele verden. Statsministeren havde sin helt egen begrundelse, og det var så det, vi her i Folketinget ifølge statsministerens opfattelse vedtog som grundlag for at gå i krig i Irak. Men jeg er glad for, at statsministeren anerkender, at andre lande havde andre begrundelser.

Kl. 13.40

Det er jo også rigtigt, som statsministeren siger, at Tony Blair på Labours overståede kongres sagde, og jeg vil godt citere det, så vi har det, han sagde, fuldstændig præcist:

Beviserne for, at Saddam Hussein havde biologiske og kemiske våben og ikke bare kapaciteten til at udvikle dem, har vist sig at være forkerte. Det anerkender jeg og accepterer jeg.

Så er det, mit spørgsmål går på, om statsministeren vil komme med den samme anerkendelse, altså om statsministeren også vil anerkende, at de begrundelser, der blev givet, ikke af statsministeren ifølge statsministeren, men af alle mulige andre, altså var forkerte, og at det dermed selvfølgelig også har en konsekvens for dem – og igen: det er ikke statsministeren, men alle mulige andre – der mente, at spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben var grundlaget for at starte krigen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu er det jo sådan en lidt underlig ting at diskutere en tale, som et andet lands premierminister har holdt, uden at den pågældende har lejlighed til her at deltage i debatten og forsvare sig imod, hvad der måtte komme af f.eks. mistolkninger.

Men når vi nu er i gang med den tale, som premierminister Blair har holdt, vil jeg minde hr. Søren Søndergaard om, at Blair i direkte forlæn-

gelse af det, som hr. Søren Søndergaard citerede ham for at sige, jo også sagde, at antagelsen om, at der var masseødelæggelsesvåben i Irak, var en antagelse, som blev delt af hele det internationale samfund, ikke mindst fordi Saddam Hussein havde brugt masseødelæggelsesvåben imod sit eget folk og imod nabolandene.

Der synes jeg, at hr. Søren Søndergaard, når han går så højt op i, hvilke taler andre holder, skal citere det alt sammen.

Søren Søndergaard (EL):

Nu tillader forretningsordenen ikke, at jeg citerer hele den, jeg tror, halvanden time lange tale, som Tony Blair holdt på Labours årsmøde, så der må jeg desværre skuffe statsministeren.

Det, som er interessant, er det spørgsmål, jeg stiller til statsministeren. Det er i hvert fald det, der er interessant for mig, og jeg synes bare, statsministeren skal forholde sig til det.

Er statsministeren enig i, at påstanden om, at Saddam Hussein havde biologiske og kemiske våben, var forkert? Er statsministeren enig i det? Er statsministeren enig med Tony Blair, eller er statsministeren uenig med Tony Blair? Det er ikke noget, Tony Blair skal svare på, det er noget, statsministeren skal svare på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men svaret giver jo sig selv, og det er ikke første gang, jeg siger det. Der er jo ikke noget nyt i det, for det har jo vist sig, at man i hvert fald indtil nu ikke har kunnet finde disse masseødelæggelsesvåben i Irak. Men det, man har fundet, er klare tegn på, at Saddam Hussein havde evnen til at udvikle kemiske og biologiske våben.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for et sidste spørgsmål.

Søren Søndergaard (EL):

Det glæder mig, at statsministeren nu her i dag meddeler, at han er enig med Tony Blair, når Tony Blair siger, at beviserne for, at Saddam Hussein havde biologiske og kemiske våben, har vist sig at være forkerte. Det var det, statsministeren sagde, så der kan vi så konstatere, at statsministeren erkender, at det var forkert.

Men så er der den anden del af spørgsmålet, som statsministeren jo har fået på forhånd: Hvilken betydning har det så for krigsgrundlaget? Ikke for den danske regerings krigsgrundlag, men for det krigsgrundlag, som blev givet af USA og England. Er statsministeren så ikke enig